

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Перник, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20231720201452 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба от М. М. В. ЕГН *****, адрес по местоживееене - *****, като първоначалната жалба е била подадена чрез адвокат В. К. от АК-Б., но след дадени изрични указания от страна на съда, и след постъпила уточнителна молба действията на непълнолетния и на депозирания жалбата адвокат, са били потвърдени от майката на непълнолетния -М. В. и същата е била подадена срещу Заповед № 19203з-253 от 14.08.2023г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник, която със заявление, постъпила в съда на 9.11.2023 г., е посочила, че във връзка с Разпореждане № 2020 от 13.9.2023 г. по делото заявява следното, а именно, че синът ѝ- М. М. В., роден на 12.4.2006 г., действа с **нейното знание и съгласие**, както по отношение на представителната власт на адвокат В. К., от АК - Б., така и по отношение на обжалване на действията по задържането му и издадената Заповед за задържане на лице с рег. № 19203з — 253 от 14.8.2023 г., издадена от Х. М. К., на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник. Към заявлението са били представени преподписана от лицето жалба, която е с рег. № 17691 от 24.8.2023 г. на ПРС, като в жалбата е посочено, че се обжалва Заповед за задържане на лице рег. № 19203з-253 от 14.8.2023 г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник ; оригинално пълномощно от 24.8.2023 г. /не от кочан/ с изписани трите ѝ имена, с което се упълномощава адв. В. К. за извършване на всички фактически и правни действия по отношение на задържането на сина на посоченото лице, вкл. и за обжалване на порцесната заповед, предмет на производството.

Представена е и преподписана от майката жалба, която е с рег. № 17691 от 24.8.2023 г. на ПРС, като в жалбата е посочено, че се обжалва Заповед за задържане на лице рег. № 19203з-253 от 14.8.2023 г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник ;Оригинално пълномощно от 24.8.2023 г. с изписани трите имена на майката, с което се упълномощава адв. В. К. за извършване на всички фактически и правни действия по отношение на задържането на сина ми, вкл. и за обжалване на която и да е заповед рег. № 19203з-253 от 14.8.2023 г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ – Перник.

С процесната заповед е наредено задържане на жалбоподателя М. М. В. ЕГН *****, адрес по местоживеее - *****, за срок до 24 часа в помещение за задържане при 01-РУ-ОД на МВР-Перник по реда на ЗМВР.

Следва да се посочи, че съдът е положил множество процесуални усилия, за издирване на родителя на непълнолетния, който да потвърди действията на последния и в частност, че същият действа с негово знание и съгласие, както и че е упълномощил процесния адвокат да депозира такава жалба, като предвид и многократните опити на съда да връчи книжата по делото с нарочна призовка, разписка, писмо, в друго населено място, се е наложило същите в крайна сметка да се връчат чрез ОЗ Охрана- Плевен, и едва тогава съдът е постановил определение и е насрочил делото, конституирайки страните.

Така с ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 613 от 10.11.2023 г., съдът е посочил, че както следва: с Разпореждане по делото №2020 от 13.9.2023 г., съдът е отбелязал, че **производството е по реда на чл.72, ал. 4 ЗМВР във вр. с чл. 145 и сл. От Административно процесуалния кодекс (АПК).** Съдът, в разпореждането си е посочил, че следва да посочи следното: Съгласно чл. 72. ЗМВР (1) Полицейските органи могат да задържат лице:

1. за което има данни, че е извършило престъпление;
 2. което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба;
 3. което показва тежки психични отклонения и с поведението си нарушава обществения ред или излага живота си или живота на други лица на явна опасност;
 4. при невъзможност да се установи самоличността му в случаите и по начините, посочени в чл. 70;
 5. което се е отклонило от изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или от местата, където е било задържано като обвиняем в изпълнение на разпореждане на орган на съдебната власт;
 6. обявено за издирване с цел задържане, както и по искане на друга държава във връзка с неговата екстрадиция или в изпълнение на Европейска заповед за арест;
 7. в други случаи, определени със закон.
2. В случаите по ал. 1 лицето може да бъде настанено в помещение за

настаняване на задържани лица и спрямо него могат да бъдат взети мерки за лична сигурност, ако поведението му и целите на задържането налагат това.

3. Когато задържаното лице не владее български език, то незабавно се информира за основанията за задържането му на разбираем за него език.
4. (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа. Съдът се произнася по жалбата незабавно, като решението му подлежи на касационно обжалване по реда Административнопроцесуалния кодекс пред съответния административен съд.
5. (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2019 г.) От момента на задържането си лицето има право на защитник, като на задържания се разяснява и правото на отказ от защитник и последиците от него, както и правото му да откаже да дава обяснения, когато задържането е на основание ал. 1, т. 1.
6. За задържането съответният орган е длъжен незабавно да уведоми лице, посочено от задържания.
7. Полицейските органи са длъжни незабавно да освободят лицето, ако основаниято за задържането е отпаднало.
8. Задържаните непълнолетни лица се настаняват в специални помещения отделно от задържаните пълнолетни лица.
9. Редът за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и редът в тях се определят с инструкция, издадена от министъра на вътрешните работи /бел **МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-78 от 24 януари 2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в Министерството на вътрешните работи/.**

Именно такова се явявало и настоящото производство, като съгласно чл. 72, ал.4 ЗМВР, делото следвало да се разгледа незабавно, но жалбата е постъпила на 24.08.2023 г., в съда, като с разпореждане от 25.8.2023 г. на зам. председателя на съда е била изпратена на АНО за окомплектоване на преписката. Окомплектованата преписка постъпва с придружително писмо на 4.9.2023 г., под. рег.№ 18247, като видно от протокола за случайно разпределение на делото в разпределението е бил включен и настоящият съдия -докладчик, на когото е било разпределено делото на 4.9.2023 г. в 11.11 ч., по време в което съдията- докладчик е бил в разрешен платен годишен отпуск за времето от 4.9.2023 г. до 11.9.2023 г. /петък -вкл/, съгласно Заповед

№ 670/29.8.2023 г. на Адм- ръководител на РС-Перник, поради което и макар и да се е касало за производство, което съгласно закона се разглежда незабавно, същото е разпределено на отсъстващ магистрат, който е бил включен в разпределението на делото и на когото същото е докладвано на първия му работен ден, като първият работен ден на съдията е бил 12.09.2023 г. /когато съдията е заседавал/. Именно на посочената дата, е било обективно възможно съдията-докладчик да се запознае с делото, като с Разпореждане от същата дата -12.09.2023 г., същият е разпоредил да се извърши справка за родствени връзки на лицето жалбоподател- **М. М. В.** с ЕГН:*****, като жалбата е била депозирана чрез адв.В. К.-АК -Б., като е представено копие - стр.13 от делото, заверено, нечетливо в долната му част, досежно изписване имена на родител на лицето, предвид обстоятелството, че се касае за непълнолетно лице- 17 Г. /видно от посоченото по-горе ЕГН/, **И НЕ МОЖЕ ДА СЕ ВИДИ ПОЛОЖЕН ПОДПИС НА РОДИТЕЛ НА ЛИЦЕТО**, като пълномощното е общо такова и ръкописно е вписано в копие - „Оспорване на Заповед за задържане от 14.08.2023 г. без да е посочен номер на заповедта/, като посочените нередовности следва да се отстранят, за да се приеме, че жалбата е допустима.

При запознаване с делото съдът е намерил, и следното: същото е образувано по повод на жалба от - **М. М. В.** с ЕГН:*****, като жалбата е била депозирана чрез адв.В. К.-АК -Б., като в жалбата е посочено, че се обжалва Заповед № 1920зз-253 от 14.08.2023г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник, което е видно и от окомплектованата преписка по делото.

Същевременно, както съдът в разпореждането си е посочил, че се касае за жалбоподател, който към момента на задържане и подаване на жалбата е *****, поради което и същият следва да действа със съгласието и знанието на своя родител/и, което обстоятелство изрично следва да е вписано в титулната част на жалбата и следва същият да е положен наред с жалбоподателя подпис под жалбата, за да се установи посоченото обстоятелство и жалбата да бъде приета за допустима, като такъв подпис липсва и на представеното по делото пълномощно, при положение, че жалбата се подава и чрез пълномощник. /арг. чл. 4 от Закона за лицата и семейството- *Лицата от 14 години до навършване на 18-годишна възраст са непълнолетни. Те извършват правни действия със съгласието на техните родители или попечители, но те могат сами да сключват обикновени дребни сделки за задоволяване на текущите им нужди и да разполагат с това, което са придобили със своя труд./*

Съдът предвид изложеното е оставил производството по делото без движение, доколкото е следвало да се отстранят констатираните нередовности по депозиране на жалбата и преценка за нейната допустимост, а именно да се укаже на родителя на жалбоподателя, който видно от справката за родствени връзки, е лицето -М. П. В. /майка на лицето- **М. М. В.** с ЕГН:*****, като не са вписани данни за друг родител/, като е посочил, да се укаже на същата- че следва изрично да потвърди депозирането на жалбата пред съда от страна на лицето **М. М. В.** с ЕГН:*****, като изрично преподпише същата с посочване, че синът и действа с нейно знание и съгласие, както и да потвърди изрично представителната власт на депозиращия жалбата адвокат- В. К.-АК -Б./, като указанията на съда следвало да се изпълнят в едноседмичен срок от получаване на цитираното

разпореждане и като е било указано, че в противен случай жалбата ще бъде върната и производството по делото - прекратено/. Съдът е указал на **М. П. В.** /майка на лицето **М. М. В.**, с ЕГН:*****/, че следва в едноседмичен срок от получаване на разпореждането, изрично да преподпише депозираната от сина й /*****/ жалба, с рег. № 17634 от 24.8.2023 г. на ПРС, като жалбата е била депозирана чрез адв.В. К.-АК -Б., като в жалбата е посочено, че се обжалва Заповед № 1920зз-253 от 14.08.2023г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник, и/или изрично писмено да посочи, че синът и действа с **нейно знание и съгласие**, както и да потвърди изрично представителната власт на депозиращия жалбата адвокат- В. К.-АК -Б./, като указанията на съда следва да се изпълнят в едноседмичен срок от получаване на настоящото разпореждане и се укаже, че в противен случай жалбата ще бъде върната и производството по делото - прекратено/. С разпореждането е било указано на адвокат- В. К.-АК -Б./, да представи четливо пълномощно по делото / и/или оригинал на такова, в това число и съответно по образец, съгласно Закона/, подписано от всички надлежни страни- жалбоподател и родител, като от същото да е видна и датата на упълномощаването / такова не се вижда на представеното копие/.

Препис от разпореждането е било указано да се изпрати на родителя на лицето, на адреса по справката, на жалбоподателя и на адв. К. на адреса, посочен в жалбата.

Видно от отбелязване на корицата на картоната на делото, то адвокатът се е запознавал с делото още на 15.09.2023 г., тоест след постановяване от страна на съда на разпореждането от 13.09.2023 г., като обаче няма видими действия, предприети в насока изпълнение на същият / дори и в частта, касаеща защитата/ към този момент. Същевременно, съдът след като е положил множество процесуални усилия за откриване на жалбоподателя и неговия родител / с адрес в град Плевен/, е постановил, след нередовно връчените съобщения по делото, да се извърши връчване по реда на чл.178 НПК, чрез органите на ОЗ „Охрана“- Плевен, като видно от върнато придружително писмо и докладна, ведно с редовно връчено съобщение, същото е било връчено на **М. П. В.** /майка на лицето **М. М. В.**, с ЕГН:*****/ на 31.10.2023 г., което означава, че срокът за отстраняване на нередовностите по делото, описани в горецитираното разпореждане изтича на 7.11.2023 г., като видно от постъпило в съда под рег .№23370 молба от 9.11.2023 г., с пощенско клеймо и плик от 7.11.2023 г., „заявление“ от **М. П. В.** /майка на лицето **М. М. В.**, с ЕГН:*****/, то същата посочва, че синът й - „действа с нейно знание и съгласие“, и потвърждава представителната власт на адв. В. К.-АК -Б./, така по отношение и на обжалване на атакуваната Заповед за задържане № 1920зз-253 от 14.08.2023г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник. Представена е приподписана жалба от страна на родителя и пълномощно в оригинал подписано от родителя и непълнолетния с посочване, че се атакува процесната Заповед, ведно с Договор за правна защита и съдействие.

Отправени в жалбата са били и доказателствени искания: за разпит на двама свидетели разпит двама свидетели, за които е посочено, че „ могат да потвърдят обстоятелствата във връзка с настоящата жалба“. Поискано е и съдът служебно да се изиска от началника на Първо РУ: справка и препис от специалния регистър по чл. 74, ал. 5 от ЗМВР за издадени заповеди за задържане на 14.8.2023 г. с придружаващи към нея документи: справка-

извлечение от регистъра на заявителските материали за 14.8.2023 г., с посочване на съответните данни от регистъра и длъжностна характеристика и график за разпределението на наряда за 14.8.2023 г., като съдът се е произнесъл по исканията., като същевременно е насрочил делото в открито с.з. с призоваване на страните в процесуално най-кратък срок предвид посоченото по-горе естество на делото, като съобразил и заседателния ден на състава, като съгласно Заповед на адм. Ръководите на съда, съответния състав следва да насрочва делата си в своя заседателен ден, в случая за шести наказателен състав, това е ден - четвъртък.

На следващо място, съдът е констатирал, че макар и АНО да е представил преписката с придружително писмо, то в същото е вписано, че макар и да касае ЗАПОВЕД за задържане на лице, рег.№ 19203з-253 от 14.08.2023г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник, ОДМВР-Перник с ПРАВНО ОСНОВАНИЕ: Чл.72, ал.4 от Закон за МВР, то в кориците на преписката съдът констатирал, че следва да се допълнят още множество писмени доказателства, в това число и посочените в жалбата, а именно: справка и препис от специалния регистър по чл. 74, ал. 5 от ЗМВР за издадени заповеди за задържане на 14.8.2023 г. с придружаващи към нея документи: справка-извлечение от регистъра на заявителските материали за 14.8.2023 г., с посочване на съответните данни от регистъра и длъжностна характеристика и график за разпределението на наряда за 14.8.2023 г.. / описаните в жалбата искания/.

На следващо място, и по аргумент на разпоредбата на чл. 171, ал.5 от АПК, съдът счел, че следва служебно да се изискат от АНО допълнителни писмени доказателства, към преписката, както следва: Да се напише Писмо до Началника на 01-РУ-МВР-Перник, информация за длъжността на издателя на Заповедта и дали същият разполага с компетентност да издава такива заповеди по ЗМВР, както и Удостоверение касаещо длъжността на Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник, издал ЗАПОВЕД за задържане на лице, рег.№ 19203з-253 от 14.08.2023г., срещу **М. М. В.,** с ЕГН:*****, то които да е видно същият има ли право да задържа лица и в това число и непълнолетни лица. Следва да се посочи на какво основание е задържано лицето, преписка, дело и др. в качеството на какъв и статуса на съответната преписка, както и да се изиска от АНО и информация дали по издадената ЗАПОВЕД за задържане на лице, рег.№ 19203з-253 от 14.08.2023г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник, ОДМВ- Перник с ПРАВНО ОСНОВАНИЕ: Чл.72, ал.4 от Закон за МВР срещу посоченото в жалбата лице, впоследствие е образувано ДП, под какъв номер, за какво престъпление, с какъв статус е същото и на какъв процесуален етап, като се представят и съответни заверени писмени доказателства за евентуалното привличане в качеството на обвиняем на лицето, за какво престъпление и на база какви доказателства, като в случай че е образувано ДП и същото е в РП-Перник, посочената информация да бъде надлежно отбелязана и описана в това число и номер на ДП. На АНО е било указано да ангажира и допълнителни писмени доказателства, по преценка на същия, за изпълнение на всички основни и в частност допълнителни изисквания, залегнали в **Инструкция № 8121з-78 от 24 януари 2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в Министерството на вътрешните работи, касаеща задълженията на органи при задържане на НЕПЪЛНОЛЕТНИ ЛИЦА,** какъвто е настоящият случай / в това число и за изпълнението на чл.5,

т.2 специални помещения за задържане на непълнолетни лица / и че непълнолетният е бил настанен именно в такова помещение/, чл. 15, чл.37, чл.40, и следв. Чл. 58 и следв. И Чл. 73. ОТНОСНО- Специалните помещения за задържане на непълнолетни лица /, като информацията следва да постъпи преди датата и часа на с.з., като делото е било насрочено за 16.11.2023 г., с КОНСТИТУИРАНЕ на основание чл.154 ал.1 от АПК страните: ЖАЛБОПОДАТЕЛ: **М. М. В.**, с ЕГН:***** /*****/ действащ със знанието и съгласието на своя родител- **М. П. В.** /майка на лицето/.ОТВЕТНИК по жалбата: **Х. М. К.** на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник, ОДМВ- Перник. Указано е било и на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. Указано е било и на основание чл.170 ал. 1 от АПК на ответника, че е негова доказателствената тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

В заседанието на 16.11.2023 г., ход на делото не е бил даден, поради изложените в съответния протокол обстоятелства и делото е било отложено за дата 7.12.2023 г., като видно от протокола от последното по делото с.з. от 1.2.2024 г., съдията преди даване ход на делото е посочил, много подробно обстоятелствата, които са довели до разглеждане на делото на посочената дата и пренасрочването му от дежурни съдии, във връзка с претърпяна трудова злополука от съдията-докладчик с дата 5.12.2023 г., и временна нетрудоспособност на съдията, продължила в посочения в протокола срок.

В проведеното по делото съдебно заседание на първи февруари 2024 г., се е явил процесуалният представител на жалбоподателя- адв. К., като жалбоподателят лично и/или неговият родител не са се явили.

Явил се е ответникът по жалбата лично и с представител- юк З. В..

По същество на делото двете страни моля за отхвърляне, респ. за потвърждаване на атакуваната заповед.

Съдът е докладвал и приел по делото, и постъпилите допълнителни писмени доказателства, а именно: ПИСМО рег. № 24557/23.11.2023 г. от Първо РУ-Перник при ОДМВР-Перник, подписано от К.Д., Началник Първо РУ- Перник, с което изпращат справка от специалния регистър по чл.74 ал.5 от ЗМВР, ксерокопия от ежедневна ведомост № 163/23 г. за разпределението на наряда за 13/14.08.23 г., книга за задържаните лица инв. № 161/23 г. в ПНЗЛ при Първо РУ-Перник, от която е видно, че лицето е настанено в помещение № 5, определено за настаняване на малолетни и непълнолетни лица, съгласно Инструкция № 8121з-78/2015 г. и Заповед № 34/22 г. за определяне на помещения за настаняване на задържани лица по реда на ЗМВР. В Първо РУ-Перник няма образувано ДП по повод задържането на М. М. В.. Сочат, че впоследствие е образувана проверка УРИ № 1920р-13458/23 г. по описа на Първо РУ-Перник, по преписка № 3557/23.10.231 г. на РП-Перник, която е приключена и изпратена с № 192000-20580/17.11.2023 г на РП- Перник /общо 11 страници/, находящи се от страница 60 до страница 71 от делото. ПИСМО рег. № 24560/23.11.2023 г. от Първо РУ-Перник при ОДМВР-Перник, подписано от К.Д., Началник Първо РУ- Перник, с което изпращат Удостоверение № 313р-19966/23 г., касаещо длъжността на Х. М. К. - полицаи /ВПА/ в група ППД на сектор ОП в Първо РУ-Перник при ОДМВР-Перник, по компетентност /1 страница/, находящи се на страница 72-73 от

делото. ПИСМО рег. № 26167/13.12.2023 г. от ОДМВР-Перник, подписано от главен юрисконсулт ОДМВР-Перник З. В., с което, и в качеството ѝ на процесуален представител на ответника Х. М. К., изпращат следните документи: Заверени ксерокопия на протокол рег. № 313р - 9549/16.06.2022 г. и длъжностна характеристика за длъжността полицаи - старши полицаи /ВПА/ в сектор/ група ОП, група ООР на сектор ОП /участък на РУ при ОДМВР, съответно протокол рег. № 313р - 16532/ 05.10.2023 г. и длъжностна характеристика за длъжността полицаи - старши полицаи /ВПА/ в сектор/ група ОП, група ППД на сектор ОП /участък на РУ при ОДМВР /с оглед щатна промяна в наименованието на групата/; Заверено ксерокопие на заповед рег. № 313з-34/10.01.2022г. на ОДМВР - Перник; Писмо до РП-Перник с рег. № 313000- 17801/20.11.2023г. на ОДМВР - Перник; Писмо рег. № 3557/23 г. от 01.12.2023 г. на РП - Перник ведно със заверени ксерокопия на документи - 15 листа; Заверено ксерокопие на пълномощно, находящи се от страница 94 до страница 120 от делото, както и заверено копие на Заповед № УРИ 313з-434/14.02.2023 г. относно определяне на реда за охрана на задържани лица извън помещенията за настаняване на задържани лица в Първо РУ- Перник, ведно с 3 /три/ броя писма.

Следва да се посочи, че в съдебно заседание ответникът К. е заявил пред съда, че работи в МВР повече от две години, и че същият е премивал *специална подготовка за работа с малолетни и непълнолетни лица /отв. К.-, „...искам да кажа, че аз от две години работя в МВР. Това вече е след самата школа. Първата ми длъжност беше, 2021 г. мисля, че почнах, една година имах школа с прекъсване, след което бях назначен като полицаи в Първо районно управление - Перник. И не съм бил на друго място. От 2021 г. съм в Първо РУ-ОДМВР-Перник. Да, преминавал съм специална подготовка за работа с малолетни и непълнолетни в школата. Запознал съм се и с инструкциите. Спазил съм инструкцията с която съм запознат още от Школата за начина за конвоиране на лицата...“/.*

По допустимостта:

В Заповедта предмет на съдебен контрол не е посочено точно пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалбата, тъй като видно от същата, представена неколkokратно в копия по делото /част от които заверени/ от делото е посочено само бланкетно, че на жалбоподателя е разяснена разпоредбата на чл.72, ал.4 от ЗМВР. Същевременно в последния ред на заповедта е описано, че същата може да се обжалва по реда на АПК в 14дневен срок от съобщаването ѝ пред Районен съд – Перник, като така описани двата срока взаимно се изключват един друг и водят до объркване у лицето какъв е срокът му на обжалване, при положение че се касае за едно незабавно производство, съгласно цитираната първа такава разпоредба по-горе. С оглед на това и съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК съдът приема, че жалбата е постъпила в законоустановения срок.

Жалбата е процесуално допустима и като подадена от лице, пряко засегнато от административния акт, поради което са дължи разглеждането ѝ по същество.

Районен съд-гр. Перник, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената заповед и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото.

По фактите:

От данните по делото се установява, че М. М. В. ЕГН*****, с адрес по местоживее - *****, е бил задържан за срок до 24 часа по ЗМВР, съгласно Заповед № 1920зз-253 от 14.08.2023г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник, като заповедта е била издадена на основание чл.72, ал.1, т.2 от ЗМВР, като съгласно посочената разпоредба-**Чл. 72. (1) Полицейските органи могат да задържат лице:т.2. което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба; като видно от посоченото в заповедта е описано именно, че -задържаното лице –“пречи на полицейски орган да изпълни задълженията си по служба”,** като лицето е било задържано в помещение за задържане №5 в 01 РУ-МВР Перник, което е отредено за непълнолетни лица. Заповедта е била издадена на 14.08.2023 г., в 2.45 ч от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ – Перник, като е била връчена срещу подпис на задържаното лице, и видно от отбелязване върху заповедта и собственоръчно изписване на личните индивидуализиращи данни и подпис, на гърба на заповедта, то лицето и било освободено на 14.08.2023 г. В 17.40 часа, за което се е разписал и съответният полицейски орган. Видно от декларацията на правата на задържаното лице, то такава е било своевременно дадена на лицето и същото е било запознато с правата си, като е посочил в графа за родител, че не желае да бъде запознат такъв със задържането, като първоначално е било посочено и досежно защитник, че не желае, но предвид, че се касае за непълнолетно лице, органите на полицията, както се вижда от отбелязвания върху част втора връчена в същия час на лицето, то пет адвоката са били запознати, за които са посочени и телефонни номера, като на лицето е бил извършен и обиск при задържането. Видно от протокола за предаване на лице на родител, заведен под номер УРИ 1920р-14402, то на 14.08.2023 г. В 17.40 ч, лицето е било предадено на адвокат В. К. / като няма данни към онзи момент, как и кой се е свързал с този адвокат, видно от представените материали от преписката/. И двете лица са се разписали на приел и предал и е описано за предаден от лице, че се предава в добро психическо и физическо състояние. Видно от представената извадка от книгата за задържани лица, досежно случая, то с лицето по време на задържането му е работил и служител ИДПС-Ш., което е отразено в книгата.

Един от основните спорни моменти по случай е как и защо се е стигнало до задържането на процесното непълнолетно лице и при какви обстоятелства е сторено това и дали е била изпълнена процедурата за законосъобразно и основателно задържане на лицето. В този аспект, съдът дава вяра и кредитира тезата на ответника и неговия представител, която се явява съответна на целия събран по делото доказателствен материал. Първо, във връзка със заявеното от ответника К. и в съдебно заседание, че процесната нощ с колегата му, а впоследствие и още колеги са били изпращани от дежурен ОДЧ на подаден сигнал за конфликтни действия, между повече от едно лица, и че два пъти през кратък времеви диапазон е било извършвано посещение на процесния сигнал и то с участието на едни и същи лица, като агресорите са били непълнолетни и пияни и са влезли в разпра както с членове на семейството им, така и с полицейските служители, като са псували, обиждали и не са се подчинявали на същите да преустановят своите незаконосъобразни действия и така се е стигнало до задържането на част от тях, сред които и основният двигател на конфликта, именно жалбоподателят. Тези обстоятелства, се потвърждават в детайли от изисканта

от съда и представена по делото с писмо рег. № 3557/23 г. от 01.12.2023 г., на РП – Перник, от прокурор С., преписка в цялост- ведно със заверени ксерокопия на документи - 15 листа; видно от материалите на която се установява, че видно от представената преписка от полицията и от допълнително изисканите от съда писмени доказателства, то на първо място видно от материалите по преписката, се установява, че за случая е била образувана. проверка УРИ № 1920р-13458/23 г. по описа на Първо РУ-Перник, по преписка № 3557/23.10.231 г. на РП-Перник е приключена и изпратена с № 192000-20580/17.11.2023 г на РП Перник, като по същата не е било образувано ДП, но са били събрани следните доказателства- докладни записки, сведения от шест лица, както следва - Б.И.Й., К.Е.И., И.Б.И., М. В., М.К.Г., И. и И., като видно от материалите по преписката и от докладна на мл. Р-ч Кр. Т., се установява, че видно от сведението и обясненията дадени от Б.И.Й., то на гости при същия процената вечер били дошли доведените му деца- М., М. и М., като същите влезли в стаята, която той обитава и искали да пият алкохол, като били в нетрезво състояние и тъй-като последният отказал, възникнал скандал, като ескалацията на сигнала дошла и когато на място с такси пристигнала дъщеря му- И. и същият заплатил 65 лв на таксиметровия шофьор, който не е издирен по делото и не може да потвърди посоченото обстоятелство и дали непълнолетните лица са му взели парите и счупили стъклото на таксито, но досежно последното обстоятелство, се сочи от всички свидетели, че именно М., който бил най -пиян е счупил стъклото на таксито и това се потвърждава и от полицейските служители, като последният е имал нараняване на ръката. В снетите допълнителни сведения се установява, че М. В. бил син на втората жена на Й., а М. и М. му били братовчеди, а И.Б.И. била негова дъщеря и именно тя е пристигнала от София с таксито, като действието се развива в село Богданов дол вечерта на 13.08.2023 г. Бащата Й. е установено, че работел за И., като последният бил животновъд и бил виждал посочените лица, но не и процесната вечер, тъй-като видно от снето сведение от същия, тогава имал рожден ден и го празнувал в град Радомир и не бил в селото, където всъщност били оборите, в които живеел бащата. Видно от втората докладна по делото, то процесната вечер АП 211 са били изпратени на място, във връзка с възникналия скандал между употребилите алкохол лица, като най -активен от тях бил именно М., които и в своето сведение не отрича, че е бил пиян и е счупил стъклото на таксито, но видно от сведенията на останалите лица и в частност и това на И. и баща й, то М. я е заплашвал с изнасилване и побой, като обиди и ругатни е употребявал и спрямо другите присъствали лица. Тези данни били установени и от пристигналите на място като патрул служители- К. и К., които опитали да потушат конфликта, като след като предупредили лицата, непълнолетните от които ги псували и обиждали, като след като първоначално присъстващите били предупредени след полунощ, като първия конфликт е бил от около 23.30 ч като посочен, час възникнало повторно ескалиране на напрежението и в 02.35 ч на 14.08.2023 г., отново полицейските служители били изпратени на място за възникналия скандал, като М. и М. били посочени като лица, които заплашвали И. и баща й и при пристигането на служителите на МВР, последните започнали да се държат грубо и с тях, да ги псуват и обиждат и да им пречат да изпълняват служебните си задължения, поради което и били задържани за срок до 24 часа. Тези обстоятелства се потвърждават и от заявеното от ответника по време на делото, като факти свързани със задържането на лицето М. В.. Следва да се посочи, че видно и от допълнително представените писмени

доказателства се установява и допълва така изложената фактология по казуса, а именно от представените и приети по делото писмени доказателства: ПИСМО рег. № 24557/23.11.2023 г. от Първо РУ-Перник при ОДМВР-Перник, подписано от К.Д., Началник Първо РУ-Перник, с което изпращат справка от специалния регистър по чл.74 ал.5 от ЗМВР, ксерокопия от ежедневна ведомост № 163/23 г. за разпределението на наряда за 13/14.08.23 г., книга за задържаните лица инв. № 161/23 г. в ПНЗЛ при Първо РУ-Перник, от която е видно, че лицето е настанено в помещение № 5, определено за настаняване на малолетни и непълнолетни лица, съгласно Инструкция № 8121з-78/2015 г. и Заповед № 34/22 г. за определяне на помещения за настаняване на задържани лица по реда на ЗМВР. В Първо РУ-Перник няма образувано ДП по повод задържането на М. М. В., материали по проверка УРИ № 1920р-13458/23 г. по описа на Първо РУ-Перник, по преписка № 3557/23.10.23 г. на РП-Перник, която е приключена и изпратена с № 192000-20580/17.11.2023 г. на РП-Перник /общо 11 страници/, находящи се от страница 60 до страница 71 от делото. ПИСМО рег. № 24560/23.11.2023 г. от Първо РУ-Перник при ОДМВР-Перник, подписано от К.Д., Началник Първо РУ-Перник, с което изпращат Удостоверение № 313р-19966/23 г., касаещо длъжността на Х. М. К. - полицаи /ВПА/ в група ППД на сектор ОП в Първо РУ-Перник при ОДМВР-Перник, по компетентност /1 страница/, находящи се на страница 72-73 от делото. ПИСМО рег. № 26167/13.12.2023 г. от ОДМВР-Перник, подписано от главен юрисконсулт ОДМВР-Перник З. В., с което, и в качеството ѝ на процесуален представител на ответника Х. М. К., изпращат следните документи: Заверени ксерокопия на протокол рег. № 313р - 9549/16.06.2022 г. и длъжностна характеристика за длъжността полицаи - старши полицаи /ВПА/ в сектор/ група ОП, група ООР на сектор ОП /участък на РУ при ОДМВР, съответно протокол рег. № 313р - 16532/ 05.10.2023 г. и длъжностна характеристика за длъжността полицаи - старши полицаи /ВПА/ в сектор/ група ОП, група ППД на сектор ОП /участък на РУ при ОДМВР /с оглед щатна промяна в наименованието на групата/; Заверено ксерокопие на заповед рег. № 313з-34/10.01.2022г. на ОДМВР - Перник; Писмо до РП-Перник с рег. № 313000- 17801/20.11.2023г. на ОДМВР - Перник; Писмо рег. № 3557/23 г. от 01.12.2023 г. на РП - Перник ведно със заверени ксерокопия на документи - 15 листа; Заверено ксерокопие на пълномощно, находящи се от страница 94 до страница 120 от делото, както и заверено копие на Заповед № УРИ 313з-434/14.02.2023 г. относно определяне на реда за охрана на задържани лица извън помещенията за настаняване на задържани лица в Първо РУ-Перник, ведно с 3 /три/ броя писма.

Горната фактическа обстановка се възприе от представената по делото административна преписка, приета, като годно доказателство. Приетите в съдебното производство доказателства си кореспондират и установените с тях факти не се оспорват от страните, поради което и съдът ги кредитира.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира следното:

От правна страна:

Със Заповед за задържане № 1920зз-253 от 14.08.2023г., издадена от Х. М. К. на длъжност полицаи при Първо РУ - Перник, е задържал жалбоподателя на осн. чл. 72, ал. 1, т. 2 от "Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) за срок от 24 часа в помещение за временно

задържане при 01-РУ-ОД на МВР-Перник, като видно от представените и цитирани по-горе писмени доказателства, лицето е била задържано в помещение №5, което е отредено съгласно цитираната инструкция за задържане на непълнолетни и малолетни лица. Лицето е било задържано от полицейски служител, който е видно от представените и цитирани по-горе писмени доказателства с повече от две години стаж и сочи, че има преминато обучение за работа с такива лица, като видно от представените длъжности характеристики на същото, то последното има право да задържа лица по ЗМВР, каквато е именно и процесната хипотеза. По делото е представено и подписано от Директора на ОДМВР-Перник, удостоверение, за това, че - Областна дирекция на МВР - Перник издава настоящото на младши инспектор Х. М. К. с ЕГН ***** в уверение на това, че същият е служител на ОДМВР - Перник и изпълнява длъжността - Полицай (ВПА) в група „Патрулно - лостова дейност“ на сектор „Охранителна полиция“ към Първо районно управление - Перник при ОДМВР - Перник, съгласно заповед № 313з-2466/29.09.2023 г., считано от 29.09.2023 г., като са налице и предходни такива длъжности характеристики - типови и заповеди. Тоест по делото се установява, че към дата на издаване на заповедта ответникът по жалбата е имал и има качество на полицейски орган, по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, което се установява и от представените два броя длъжностни характеристики за лицето и от заповедта за преназначаването му страница.

Следователно се налага и извод, че заповедта е издадена от компетентен орган. В случая компетентността на полицейския орган да задържа лица произтича пряко и от нормата на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР/чл. 72. (1) Полицейските органи могат да задържат лице: 1. за което има данни, че е извършило престъпление; 2. което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба; 3. което показва тежки психични отклонения и с поведението си нарушава обществения ред или излага живота си или живота на други лица на явна опасност; 4. при невъзможност да се установи самоличността му в случаите и по начините, посочени в чл. 70; 5. което се е отклонило от изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или от местата, където е било задържано като обвиняем в изпълнение на разпореждане на орган на съдебната власт; 6. обявено за издирване с цел задържане, както и по искане на друга държава във връзка с неговата екстрадиция или в изпълнение на Европейска заповед за арест; 7. в други случаи, определени със закон. (2) В случаите по ал. 1 лицето може да бъде настанено в помещение за настаняване на задържани лица и спрямо него могат да бъдат взети мерки за лична сигурност, ако поведението му и целите на задържането налагат това. (3) Когато задържаното лице не владее български език, то незабавно се информира за основанията за задържането му на разбираем за него език. (4) Задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа. Съдът се произнася по жалбата незабавно, като решението му подлежи на касационно обжалване по реда Административнопроцесуалния кодекс пред съответния административен съд. (5) От момента на задържането си лицето има право на защитник, като на задържания се разяснява и правото на отказ от защитник и последиците от него, както и правото му да откаже да дава обяснения, когато задържането е на основание ал. 1, т. 1. (6) За задържането съответният орган е длъжен незабавно да уведоми лице, посочено от задържания. (7) Полицейските органи са длъжни незабавно да освободят лицето, ако основанията за

задържането е отпаднало. (8) Задържаните непълнолетни лица се настаняват в специални помещения отделно от задържаните пълнолетни лица. (9) Редът за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и редът в тях се определят с инструкция, издадена от министъра на вътрешните работи. /

Въз основа на това следва, че заповедта е издадена от компетентен орган и не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК. /чл. 146. Основанията за оспорване на административните актове са: 1. липса на компетентност; 2. неспазване на установената форма; 3. съществено нарушение на административнопроизводствени правила; 4. противоречие с материалноправни разпоредби; 5. несъответствие с целта на закона. /.

Оспорвания процесен акт е в изискуемата форма за действителност. Съгласно разпоредбата на чл. 74, ал. 1 от ЗМВР/чл. 74. (1) За лицата по чл. 72, ал. 1 се издава писмена заповед за задържане. (2) В заповедта по ал. 1 се посочват: 1. името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта; 2. фактическите и правните основания за задържането съдът приема, че противно на изложеното в жалбаат и това основание е ясно и недвусмислено посочено; 3. данни, индивидуализиращи задържаното лице; 4. датата и часът на задържането; 5. ограничаването на правата на лицето по чл. 73; 6. правото му: а) да обжалва пред съда законността на задържането; б) на адвокатска защита от момента на задържането; в) на медицинска помощ; г) на телефонно обаждане, с което да съобщи за своето задържане; д) да се свърже с консулските власти на съответната държава, в случай че не е български гражданин, както и по негово искане незабавно се уведомяват консулските органи на държавата, чийто гражданин е задържаният, чрез Министерството на външните работи; ако задържаният е гражданин на две или повече държави, той може да избере консулските органи на коя държава да бъдат уведомени за задържането му и с които желае да осъществи връзка; е) да ползва преводач, в случай че не разбира български език. (3) Задържаното лице попълва декларация, че е запознато с правата си, както и за намерението си да упражни или да не упражни правата си по ал. 2, т. 6, букви "б" – "е". Заповедта се подписва от полицейския орган и от задържаното лице. (4) Отказът или невъзможността на задържаното лице да подпише заповедта се удостоверява с подписа на един свидетел. (5) Заповедта за задържане се вписва в специален регистър. (6) Копие от заповедта се връчва на задържаното лице срещу подпис. /, задържането на лицата по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР се извършва с ПИСМЕНА заповед.

Оспорената заповед има съдържанието посочено в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, като съдържа името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основанието за задържането, данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, ограничаването на правата на лицето по чл. 72 от ЗМВР, както и данни, че задържания е уведомен за правото му на адвокатска защита от момента на задържането и за правото му да обжалва пред съда законността на задържането.

Посочено е в заповедта и правно основание за задържането—чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

Възраженията в жалбата, че заповедта е издадена без да са посочени фактическите обстоятелства се приемат за неоснователни.

Относно фактическите основания и по силата на Тълкувателно

решение 16/1975 г. на ОСГК, оспорената заповед НЕ страда от порок на формата, защото, мотивите на акта са изложени в административната преписка, и в приобщената и цитирана по -горе представена с писмо рег. № 3557/23 г. от 01.12.2023 г. на РП - Перник ведно със заверени ксерокопия на документи - 15 листа; преписка, от която безспорно се установява противоправното поведение на лицето процесната вечер, което нещо повече, съдът приема, че се изразявало дори и в нарушение и на т.1 на същия член, не само на посочената точка 2 на чл.72 ЗМВР, защото е имало данни, че лицето е извършило престъпление- счупило е стъкло на такси, и е заплашило сестра си с изнасилване и побой, както и други хулигански действия и спрямо присъстващите лица и спрямо полицейските служители, като съдът приема, че задържането му макар и *****, но в неадекватно и нетрезво състояние е била напълно съответна ПАМ приложена от полицейските служители, два пъти изпращани на сигнал на същото място и лица през кратко време, за да потушават ескалацията на конфликта.

В настоящия случай, видно от гореизложеното по делото е събран достатъчен обем от писмени доказателства, съдържащи се както в преписката, така и в допълнително изисканите материали по делото, от които не остава съмнение, а напротив напълно се потвърждава, че за процесната заповед за която е била издадена и е било задържано лицето за фактите, описани в същата е била съответна и съразмерна мярка към процесния момент.

Заповедта за задържане на лице по чл. 72, ал.1, т.2 от ЗМВР по съществото си е заповед за прилагане на принудителна административна мярка и в конкретния случай същата е с налично минимално съдържание, предписано в чл. 74, ал.2 от ЗМВР. Посочени са името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта, данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, правото да обжалва законността и т.н. Изрично е вписано правното основание за постановяване на заповедта за задържане, както и фактическите обстоятелства, предпоставили издаването ѝ, поради което не може да се приеме становището на защитника на жалбоподателя, че липсва фактическо описание на основанията за издаване на заповедта. Вярно е, че информацията в случая е оскъдна, но е налична такава в достатъчна степен за такива заповеди.

От съдържанието на заповедта за задържане се налага еднозначен извод за датата на задържане на жалбоподател, която по несъмнен и категоричен начин е посочена, а именно - на 14.08.2023г. в 02:45 часа.

Издаването на акта по чл. 72, ал.1, т.2 от ЗМВР не се обуславя от наличието на събрани по реда на НПК доказателства с регламентираните доказателствени средства, а се предпоставя единствено от наличието на данни за извършено престъпление и то без значение какъв е техния източник. В случай задържането на В. е мотивирано именно с извършената проверка по сигнала на адреса и описаните по-горе действия и няма отношение обстоятелството дали след това е било или не е било образувано ДП.

Съдът не споделя доводите на защитата, в тази насока, напротив при така описаната и създала се ситуация, задържането на лицето е предотвратило едно вероятно последстващо извършване на други престъпни деяния и е превантирало същите, като това обосновава и необходимост от задържането му въпреки, че същият е ***** . В този смисъл възраженията

на защитата в тази насока съдът намира за неоснователни.

С оглед на всичко гореизложено не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 2 от АПК.

При издаването на заповедта са спазени процесуално правните разпоредби на ЗМВР.

След задържането на оспорващия от самия него е попълнена и подписана Декларация по чл. 74, ал. 3 от ЗМВР и са му разяснени правата по чл. 72, ал. 5 и ал. 6 от ЗМВР и чл. 74, ал. 2, т. 6 от ЗМВР.

Същата, като НЕоспорена се цени в цялост и въз основа на нея се приема, че същият е запознат с правата си, НЕ е поискал преглед от лекар, посочил е, че не желае да се уведоми член от семейството му за задържането, НЕ е поискал адвокатска защита по реда на Закона за правната помощ, както и не е пожелал адвокатска защита по негов избор и за негова сметка, отразено "НЕ ЖЕЛАЕ"-следва собственоръчен подпис, но тъй като е ***** такава му е била осигурена, като задължителна.

Нещо повече, не се споделят доводите на защитата и за продължителността на задържането на лицето, като продължителността на задържането следва да се преценява с оглед фактите по всеки отделен случай, като в конкретния казус лицето е било в силно агресивно и нетрезво състояние, същото е от град Плевен, което е далеч от град Перник, като конфликтът му е възникнал именно с баща му и близки лица в село Богданов дол и това изключва, те да бъдат уведомени за задържането, като именно те са подали сигнала и са пострадали от него. С лицето е работено от ИДБС инспектор, като лицето е задържано в ранните часове на нощта, когато видно от представени записи по част втора от декларацията е било трудно очевидно да чу осигури полицията и адвокатска защита. Било е необходимо време лицето да се върне в адекватно състояние и да приеме нормално поведение, поради което доводите на защитата и в тази насока съдът намира за неоснователни.

Не е налице нарушение на чл. 74, ал.2, т.2 от ЗМВР. Обстоятелството, че посочените в докладната записка и останалите материали по преписката, обстоятелства не са част от заповедта за задържане, не обосновава извод за липса на мотиви, тъй като не съществува пречка те да бъдат изложени в друг документ приложен към изпратената административна преписка. Това разбиране е в съответствие с **Тълкувателно решение № 16/1975г. на ОСГК на Върховния съд**, съгласно което неизлагането на мотиви в самия административен акт не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, ако фактическите основания и конкретните съображения за издаването му се съдържат в документ, предхождащ издаването на акта или в последващ такъв. В този смисъл е и константната съдебна практика, установена в **Решение № 3644 от 30.03.2016г. на ВАС по адм.д. № 3062/2015г., Решени № 9432 от 02.08.2016г. на ВАС по адм. д. № 3456/2015г. и др., която се споделя от настоящия състав.**

Така също и **Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 25.05.2023г. по дело № С-608/21г.** според което документите, различни от заповедта за задържане, които съдържат необходимата информация относно основанията за задържането, трябва да бъдат съобщени възможно най-бързо на задържаното лице. Намира, че в случай В. е бил задържан непосредствено след като стават ясни действията му, развили се пред очите на полицейските

служители и множество други лица, като посочените в оспорената заповед за задържане факти се явяват релевантни, известни на компетентния орган и съдържат информация, позволяваща в достатъчна степен задържаното лице да може да се ориентира защо е временно ограничено правото му на свободно придвижване и същевременно ефективно да може да оспори законността на задържането си.

Съдът посочвайки решението на СЕС, което е по преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд, следва да отбележи, че същото допуска прилагането на национална правна уредба, според която основанията за задържане на лицата, заподозрени или обвинени в извършването на престъпно деяние, могат да бъдат изложени в документи различни от акта за задържане.

Предвид изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед съдържа фактическите основания за задържането на жалбоподателя. За нуждите на настоящото производство, което няма за цел да установява вина, а единствено да се прецени дали е имало данни към момента на задържане на жалбоподателя за негова съпричастност към престъпление или препядстване органите да извършат дейността си по служба, съдът приема, че конкретно установените обстоятелства по делото дават основание да се приеме, че съразмерно спрямо лицето е предприета посочената мярка, съдът намира, че органите на МВР в рамките на оперативната си самостоятелност са осъществили една от основните си дейности, предвид чл. 6 от ЗМВР.

За пълнота на изложеното съдът намира за необходимо да отбележи, че непривличането на лицето към наказателна отговорност в рамките на периода на задържането или непосредствено след това, не рефлектира върху законосъобразността на издадената заповед, тъй като процесната принудителна административна мярка се прилага както с оглед да се предотврати укриването на лицето и извършването на други престъпления, така и когато след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба.

В този смисъл е и чл. 13 от Инструкция № 8121з-78 от 24 януари 2015г. съгласно който срокът за задържане на лица по ЗМВР започва да тече от момента, в който е ограничено правото им на свободно придвижване, като точният час се отбелязва в заповедта за задържане независимо от времето на нейното фактическо издаване. Самата заповед представлява привеждане в изискуемата по закон писмена форма на едно правно действие, предприето от служител на МВР в хода на изпълнение на дадените му правомощия. Именно за изпълнението на формалните изисквания по вече осъщественото задържане е била налице необходимост от продължаването на задържането на лицето в районното управление, където е била оформена обжалваната заповед, извършен е на основание чл. 80 от ЗМВР личен обиск в 02:45 часа, за което е съставен протокол, удостоверяващ, че в лицето не са били намерени забранени от закона предмети.

Предвид изложеното съдът намира, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган в установената форма, като не констатира при постановяването му допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Административно производствените правила са спазени и не се налага отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

Оспорваната заповед е и материално законосъобразна. В разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от "Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР)" са посочени основанията, при наличието на които полицейските органи могат да задържат лице, едно измежду които е и когато има данни, че лицето е извършило престъпление, като в случая видно от материалите по досъдебното производство впоследствие лицето е било привлечено като обвиняем именно за процесното деяние.

По правната си същност, мярката "Задържане за срок от 24 часа", чиято уредба е в чл. 72–чл. 75 от "Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР)", представлява принудителна административна мярка/ПАМ/– административното разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата.

Предпоставка за 24-часовото задържане е наличието на данни от които може да се направи обосновано предположението, че задържаното лице е извършило или е съпричастно към процесно противоправно деяние, което законодателят определя, като престъпление или цитираната хипотеза на пречене на органа да изпълнява полицейските си функции. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване.

Следва да се приеме, че възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "Задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а НЕ с наличието на вече доказано такова.

Задържането с правно основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от "Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР)", като принудителна административна мярка(ПАМ), се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност.

Задържането е извършено на законово основание, предвидено в нормативен акт–закон и в този смисъл не може да се приеме, че ограничаването на свободата на жалбоподателя е необосновано и в нарушение на "Европейската конвенция за правата на човека" ЕКЗПЧОС.

Основната цел на задържането на лица по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, като принудителна мярка е свързана с осигуряването на възможност за събиране на доказателства, при предотвратяване на възможността съпричастните лица да укрият доказателства, да се укрият, да осуетят разследването, да подпомогнат други лица да избегнат наказателно преследване или да им въздействат с оглед укриване на доказателства или лъжесвидетелстване. Лицето е освободено в рамките на предвидения в ЗМВР максимален период-24 часа, като органът е извършил необходимите процесуални действия. С оглед на това, законосъобразно, ответникът по оспорването е издал оспорената заповед.

Не са налице предпоставки за отмяна на заповедта в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

Заповедта е издадена и е в съответствие с целта на закона-да се предотвратяват и разкриват престъпления и да не се пречи -след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба;, като временно се ограничават правата на лица, съпричастни към такава дейтелност.

Мярката е приложена в съответствие с предвиденото в ЗМВР основание на чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР и е спазена регламентираната процедура.

Няма допуснато нарушение на нормите на чл. 5 от ЕКЗПЧОС.

Съгласно чл. 5, т. 1 от "Европейската конвенция за правата на човека" ЕКЗПЧОС, никой не може да бъде лишен от свобода, освен в изброените случаи и в съответствие с процедури, предвидени от закона.

В чл. 5 § 1 се изисква на първо място задържането да е "законосъобразно", което включва условието да бъде спазен редът, предписан от националния закон. Така, чрез изискването за законосъобразност, Европейската конвенция бланкетно препраща по същество към националното право. По тези причини издадената заповед съответства и на целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл. 6, ал. 2 от АПК прилагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел.

Изведените от практиката на Европейския съд по правата на човека принципи по прилагането на чл. 5 § 1 от ЕКПЧ, съотнесени към настоящия случай, сочат, че за задържането на жалбоподателя са налице достатъчно данни, обуславящи реална необходимост в името на обществения интерес, който е предпочетен над правото на зачитане на личната му свобода.

В тази връзка е съдебната практика обективирана в дела на ВАС/Решение № 6138 от 20.05.2016 г., постановено по АД № 13194/2015 г. на ВАС, Решение № 8909 от 07.07.2017 г. по АД № 5864/2016 г. на ВАС, Решение № 2317 от 23.02.2017 г. по АД № 14275/2015 г. на ВАС.

С оглед на изложеното състава приема, че оспорената заповед, като издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно производствените правила и при точно позоваване на материално правните разпоредби и в съответствие с целта на закона се явява правилен и законосъобразен акт. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Във връзка с възраженията в жалбата, следва също да се посочи, че въпросът дали конкретно лице е извършител на определено деяние, за което е образувано досъдебно производство и неговата вина подлежат на изясняване в рамките на друго производство. Освен това, както бе посочено по-горе, приложението на чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР е в рамките на оперативната самостоятелност на полицейските органи. (В този смисъл са Решение № 3329 от 25.03.2015 г. на ВАС по адм. д. № 7990/2014 г., V отд., Решение № 8258 от 6.07.2015 г. на ВАС по адм. д. № 14188/2014 г., V отд. и др.). Изискването подозрението да се базира на разумни основания формира съществена част от предпазната мярка срещу произволни арести и задържания (**виж Ipek and Others v. Turkey, № 17019/02 и 30070/02, § 29, 3 февруари 2009 г. виж Fox, Campbell and Hartley v. the United Kingdom, решение от 30 август 1990 г., Серия А № 182, стр. 16-17, § 32; Labita v. Italy [GC], № 26772/95, § 155, ЕСПЧ 2000 IV; и Gusinskiy v. Russia, № 70276/01, § 53, ЕСПЧ 2004 IV**). Накрая Съдът отбелязва, че подозрението трябва да се отнася до

конкретно престъпление (виж *Guzzardi v. Italy*, 6 ноември 1980 г., § 102, Серия А № 39 и *Brogan and Others v. the United Kingdom*, 29 ноември 1988 г., § 51, Серия А № 145 В). "

В този смисъл виж и еднозначната съдебна практика по такива дела на Административен съд- Перник, като **Решение № 59 от 29.04.2022 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 48/2022 г., Решение № 195 от 11.11.2022 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 197/2022 г. Решение № 113 от 22.07.2022 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 80/2022 г. и др..**

Съгласно чл. 4, ал. 2 от АПК, административните актове се издават за целите, установени в закона, а чл. 6 от АПК въвежда принципа на съразмерността като материалноправно изискване за законосъобразност на административния акт. В случая полицейски орган е осъществил полицейското задържане в съответствие с целта на ЗМВР. В рамките на оперативната самостоятелност, с която административният орган разполага при налагането на мярката, издадената заповед е съобразена и с чл. 6 от АПК, предвиждащ принципа на съразмерност. В случая, административният орган не е излязъл извън тези рамки, не се касае за засягане на права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за постигане на целта, за която е издаден актът.

Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие, да укрие или унищожи относими доказателства, да извърши престъпление или спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо наличие на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателя със соченото престъпление не са задължителни.

По мнение на съда законоизискуемите обстоятелства в случая са налице, като във връзка с направените от жалбоподателя възражения следва да се посочи следното. Към момента на издаване на административния акт полицейските служители са разполагали с достатъчно данни, които да сочат на необходимост от задържането на лицето В., за да преустанови същото противоправните си деяния.

В допълнение следва да се маркира, че видно от представените писмени доказателства по делото, ПИСМО рег. № 24557/23.11.2023 г. от Първо РУ-Перник при ОДМВР-Перник, подписано от К.Д., Началник Първо РУ-Перник, с което изпращат справка от специалния регистър по чл.74 ал.5 от ЗМВР, ксерокопия от ежедневна ведомост № 163/23 г. за разпределението на наряда за 13/14.08.23 г., книга за задържаните лица инв. № 161/23 г. в ПНЗЛ при Първо РУ-Перник, от която е видно, че лицето е настанено в помещение № 5, определено за настаняване на малолетни и непълнолетни лица, съгласно Инструкция № 8121 з-78/2015 г. и Заповед № 34/22 г. за определяне на помещения за настаняване на задържани лица по реда на ЗМВР, то се установява, че са налице и допълнителните изисквания, залегнали в Инструкция № 8121з-78 от 24 януари 2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в Министерството на вътрешните работи, касаеща задълженията на органи при задържане на НЕПЪЛНОЛЕТНИ ЛИЦА, какъвто е настоящият случай / в това число и за изпълнението на чл.5, т.2 специални помещения за задържане на непълнолетни лица / и че непълнолетният е бил настанен именно в такова помещение/, чл. 15, чл.37, чл.40, и следв. Чл. 58 и следв. И Чл. 73. ОТНОСНО- Специалните помещения за задържане на непълнолетни лица /, като и тези обстоятелства са били съобразени при задържането на непълнолетния, както и ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-1008 ОТ 16 ДЕКЕМВРИ 2014 Г. ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА И РЕДА ЗА СЪПРОВОЖДАНЕ НА МАЛОЛЕТНИ И НЕПЪЛНОЛЕТНИ ЛИЦА ОТ ПОЛИЦЕЙСКИТЕ ОРГАНИ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ.

Следователно съдът намира възраженията в жалбата за неоснователни, а издадената заповед за задържане като законосъобразна и като такава следва да я потвърди.

По разноските:

При този изход на спора на жалбоподателя не се дължат разноски. Ответната страна не претендира разноски и съдът, НЕ дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 пр. последно от АПК, съдия при Районен съд-гр. Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването с жалба от **М. М. В.**, с ЕГН:*****/, подадена чрез адвокат В. К.-АК -Б., като действията на непълнолетния и на упълномощения представител, са били препотвърдени от **М. П. В.** /майка на лицето **М. М. В.**, с ЕГН:*****/, с уточняваща молба / заявление/, вх. в съда под № 23370 от 9.11.2023 г. на ПРС, като обжалването е с правно основание чл.72, ал.4 от ЗМВР, против Заповед за задържане на лице с рег.№ 1920зз-253 от 14.08.2023г., издадена от Х. М. К., на длъжност полицаи при Първо РУ – Перник, при ОДМВР-Перник, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, спрямо лицето **М. М. В.**, с ЕГН:*****/, е приложена принудителна административна мярка – задържане за срок до 24 часа в помещение за временно задържане, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред

Административен съд-Перник в 14-четиринадесетдневен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Перник: _____